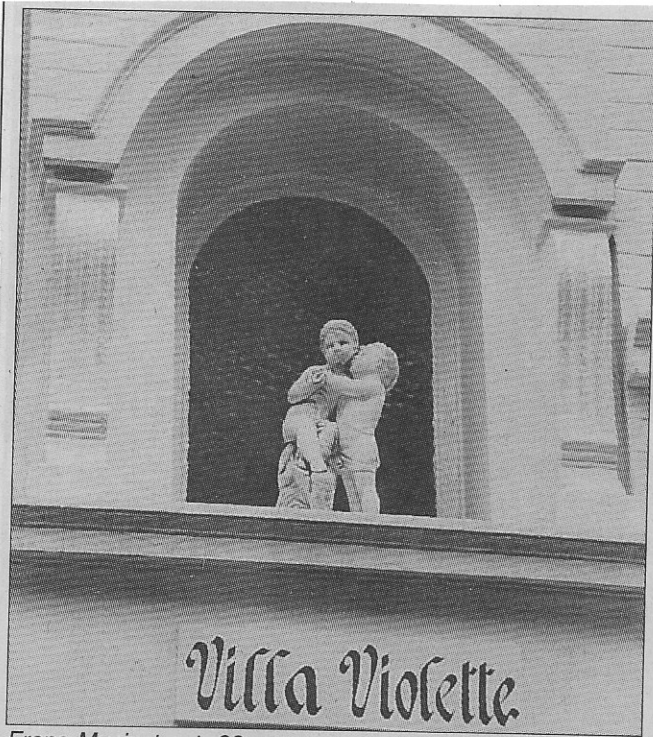

Kijk eens naar omhoog

Velodroomstraat, 52

Villa Violette

Frans Musinstraat, 23

Wie geregeld in de oude wijken van Oostende een gevel bekijkt ontdekt soms speciale gevelversieringen.

Zo zijn er in dezelfde huizenblok waar „De Zeewacht” haar kantoren heeft een paar oude „herenhuizen”, die men vele jaren geleden en nu ook nog „villa’s” noemt. Boven de deur is een beeldje geplaatst.

Het ene staat boven de deur tegen het ruitje, dat men de „opperlucht” noemt, in de villa „Violette” in de Frans Musinstraat 23. Het stelt een koppeltje putti’s voor. Het worden ook wel amoretten genoemd, die als kleine naakte kinderen liefdesgodjes voorstellen.

‘Villa Pretoria’

Juist om de hoek, in de Velodroomstraat 52, ziet men een putti met een slinger rozen. Er staat geen naam van de villa meer te lezen op de gevel. Maar in het begin van deze eeuw en ook nog in de dertiger jaren heette dit huis „Villa Pretoria”. Waarom men de naam van de hoofdstad van Transvaal daar weggenomen heeft is voor mij een raadsel.

Beide huizen zijn goed onderhouden en de amoretten of putti’s doen ons aan de florissante wijk, gelegen tussen Koninginelaan en Sportstraat denken. Toen waren er verschillende hotels, pensions en vooral villa’s waar men in het seizoen gemeubelde appartementen kon huren. Het was de tijd dat vele families met gans hun gezin hier één of twee maanden kwamen doorbrengen.

De Vlaamse auteur, Erik De Kuiper, schrijft in zijn boek „Aan zee” over die periode, toen zijn familie hier ook zo’n appartement huurde, weliswaar in één van de squares.

In de wijk van de Wellingtonstraat verbleven vroeger heel veel families die met de paardenrennen te maken hadden, zoals trainers, bookmakers en personeel dat voor de officiële weddenschappen verantwoordelijk waren.

Verborgen schoonheid

Om terug te komen op mijn huisgevels wil ik toch zeggen dat er heel wat huizen nog van die verborgen schoonheden vertonen, maar als men in een wagen zit ziet men dat niet. Het is misschien ook zoals destijds de Witten van de Kaaie tegen mij zei, „Hoe wil je dat ik naar die gevels kijk. Ik moet naar de grond kijken om in geen hondstront te trappen !” En hij had nog gelijk ook.

(Omer Vilain)